24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6391 — 17 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 1907 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 15 ՋԻԼՀԻՃՃԷ 1324 — 30 Janvier 1907 — 24me année № 6391

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ« ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ 80 Գրս.
ԳԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ 35 Ֆրհ.
ԹՂԹԱԿՑԱՐԻ ԾԱԽՍԸ ՄԵԾ Ա.ՐԱՑ

20 հատ 1 դրուշոց փուլ
1 ամս.ի հատուով կ'ընդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ارەولك

دعيه دە غلطە دەارەسى غزتەسى ولان غزتەسى ثانيسى

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ԴԱՐ ՄԸ ԱՌԱՋ

ՔԱՆԻ ԵԿԵՂԵՑԻ ՈՒՆԵՒՆԵՐ Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՄԷՋ

Ը.

Աւասիկ Սարգիս Դպիրի յիշատակարանը Սկիւտարի եկեղեցիներուն։

ԺԴ.—«Եւ ասա յիւսքիւտար քաղաքի հետ 'ի ծովեզերէն 'ի լեռնակողմն կոյս, գոն երկու թաղք ընակութեան Հայոց մօտ իրերաց՝ հանդերձ երկու եկեղեցօք։ Որոց առաջինն կոչի՝ Սէլամսըզ, յորում է եկեղեցի մի Հայոց յանուն սուրբ Խաչին, որոյ առաջին կիրսոյն է՝ Տէր Աբրահամ քահանայն Պալաթցի, և գերեզման նորին է՝ 'ի բակի եկեղեցւոյն, որ վախճանեալ թաղեցաւ անդ 'ի թուականին ՌՃՀԶ, և 'ի թուականին Տն. 1727։

«Եւ այժմ այն եկեղեցի մասամբ լինի նորոգ չինեալ է. և առ ընկեր նորին՝ զպրոց մանկանց նորակերտ, որ չինեցաւ 'ի թուականին ՌՄՆԶ և 'ի թուականին Տն. 1797։»

ԺԵ.— «Եւ երկրորդ թաղն կոչի ԷՆԻ Մահալլէ, և ունի սա բարեձեւ եկեղեցի մի՝ յԱնուն Սրբոյ Կարապետի Յովհաննու։

«Զայս եկեղեցի՝ նախ չինեաց Վանեցի Զաքարիա վարդապետ, որ եղեւ Պատրիարգ 'ի Կ. Պոլիս 'ի թուականին ՌՀԶ (1627)։ Ուր 'ի վերջումանսան անդ՝ կայ և տապան չիրմն նորին։

«Բանզի աւանդեն ծերունիքն վիճակի Սրբոյ Կարապետին թէ՝ այս եկեղեցի յառաջագոյն էր մատուռ ինչ 'ի տեղւոջ փոքրիկ ալաներ՝ որ կայ հանդէպ արտաքին դրան այժմու եկեղեցւոյ 'ի կողմանէ վանացն երեւազեղեցւոց։

«Որ ապա յայսկոյս անցուցեալ, և յայսմ տեղւոջ զսոյն հաստատեալ չինեցին զայս եկեղեցի 'ի թուականին՝ ՌԿԶ (1617)։ Հոգւաբարձութեամբ վերոյիշեալ Վանեցի Զաքարիա վարդապետին, յորում ամի եղեալ է յիշատակ 'ի նմա և խաչ մի արծաթեայ և գրեալ 'ի վերայ նորա, (սք. խաչս յիշատակ է Զաքարիա վարդապետին օգնականութեան Իւսքիւտարու ժողովրդեան 'ի դուռն սր. Կարապետին՝ Թըվին ՌԿԶ)։

«Այս Զաքարիա վրդպ., որ և կոչի Զաքէոս, եղև ապա Պատրիարգ Հայոց 'ի Կ. Պոլիս 'ի թուականին ՌՀԶ (1627), և յետոյ վախճանեալ թաղեցաւ 'ի գերեզմանատունն Իւսքիւտարու։ Որոյ առապնաքարն ո'չ ունելով գիր, յետ ամաց բազմաց 'ի լինել Վարանցի Դէպրդ վարդապետին Պատրիարգ 'ի թուականին ՈՄ (1751), նա գրասցաւքաբ սորին նորոգել կամեալ, և զիմի վախճանին ո'չ գիտելով. 'ի յիշատակ վերոյիշեալ արծաթեայ խաչի նորին հանեալ, գրել տուալ է 'ի վերայ քարին զիւաւորին զայն, որ ո'չ է այնպէս։

«Չի է այն թուական՝ չինուածոյ եկեղեցւոյն, և ո'չ վախճանի նորին։

«Այս եկեղեցի յետոյ 'ի հիմանէ չինեցաւ ընդ եկեղեցւոյ սրբոյ Խաչին, 'ի ժամանակս Յովհաննու Պատրիարգին Կ. Պոլսոյ Կոլոս կոչեցելոյ, 'ի թուականին ՌՃՀԶ (1727)։»

ԺԶ.— «Եւ զկնի սորա է՝ գիւղն այն՝ որ կոչի Գասըքէօյ, ուր քնակին Օսմանցիք և Յունք և սակաւիկ Հայք։ Եւ 'ի մէջ թաղին փոքր եկեղեցի մի Հայոց, հնացեալ յոյժ և խարխուլ յանուն Սր. Աստուածնին։»

Այս եկեղեցւոյն սիւները կարելի է մինչեւ 1740 թուականը տանիլ, որովհետեւ գնա այսօր Գասըգիւղի Հայոց հին գերեզմանատունին գրանը վրայ այդ թուականը փորագրուած կը կենայ։

Այս տաճարվեց եկեղեցիներէն զատ, Սարգիս Դպիր կը յիշատակէ նաեւ վեց եկեղեցիներ փլցուած, որոնք են՝

1.— Սր. Սաւրդիս, Հիսար Տլպի, Զրնտան Տիզեն անուն քաղնիքին մօտ։
2.— Սր. Նիկողայոս, Ձիւեձ Չէչմէի ըսուած տեղը, որոնց համար կ'ըսէ թէ «բլան նախ քան զամս հարիւր և այլ աւելի» այսինքն՝ դէպ ի 1690-1700 տարիներուն մէջ։
3.—Սր. Նիկողայոս Գարակէօմրիւկի Թաքէճի մահալլէսի, որ փլած է եղեր 1742ին։
4.—Սր. Աստուածածին, Չէչմէլի Օտալար թաղը, որ փլաւ կ'ըսէ Սարգիս, 'ի թուականին ՌՄՆԶ և 'ի թուականին Տն. 1797։»
5.—Սր. Աստուածածին, 'ի Պէյնքքաշ, որուն համար ալ կը գրէ թէ՝ խակեցաւ յամի տն. 1759։
6.— Սր. Յակոբ մերձ 'ի Հիւնքեար Սուլօքին Պէօյիւքէրէյն, որ քակեցաւ և չինեցաւ 'ի թուականին ՈՄՆԶ և 'ի թուականին Տն. 1797։»

ԺԷ.— «Եւ երկրորդ թաղն կոչի ԷՆԻ Մահալլէ, և ունի սա բարեձեւ եկեղեցի մի՝ յԱնուն Սրբոյ Կարապետի Յովհաննու։

«Զայս եկեղեցի՝ նախ չինեաց Վանեցի Զաքարիա վարդապետ, որ եղեւ Պատրիարգ 'ի Կ. Պոլիս 'ի թուականին ՌՀԶ (1627)։ Ուր 'ի վերջումանսան անդ՝ կայ և տապան չիրմն նորին։

«Բանզի աւանդեն ծերունիքն վիճակի Սրբոյ Կարապետին թէ՝ այս եկեղեցի յառաջագոյն էր մատուռ ինչ 'ի տեղւոջ փոքրիկ ալաներ՝ որ կայ հանդէպ արտաքին դրան այժմու եկեղեցւոյ 'ի կողմանէ վանացն երեւազեղեցւոց։

«Որ ապա յայսկոյս անցուցեալ, և յայսմ տեղւոջ զսոյն հաստատեալ չինեցին զայս եկեղեցի 'ի թուականին՝ ՌԿԶ (1617)։ Հոգւաբարձութեամբ վերոյիշեալ Վանեցի Զաքարիա վարդապետին, յորում ամի եղեալ է յիշատակ 'ի նմա և խաչ մի արծաթեայ և գրեալ 'ի վերայ նորա, (սք. խաչս յիշատակ է Զաքարիա վարդապետին օգնականութեան Իւսքիւտարու ժողովրդեան 'ի դուռն սր. Կարապետին՝ Թըվին ՌԿԶ)։

«Այս Զաքարիա վրդպ., որ և կոչի Զաքէոս, եղև ապա Պատրիարգ Հայոց 'ի Կ. Պոլիս 'ի թուականին ՌՀԶ (1627), և յետոյ վախճանեալ թաղեցաւ 'ի գերեզմանատունն Իւսքիւտարու։ Որոյ առապնաքարն ո'չ ունելով գիր, յետ ամաց բազմաց 'ի լինել Վարանցի Դէպրդ վարդապետին Պատրիարգ 'ի թուականին ՈՄ (1751), նա գրասցաւքաբ սորին նորոգել կամեալ, և զիմի վախճանին ո'չ գիտելով. 'ի յիշատակ վերոյիշեալ արծաթեայ խաչի նորին հանեալ, գրել տուալ է 'ի վերայ քարին զիւաւորին զայն, որ ո'չ է այնպէս։

«Չի է այն թուական՝ չինուածոյ եկեղեցւոյն, և ո'չ վախճանի նորին։

«Այս եկեղեցի յետոյ 'ի հիմանէ չինեցաւ ընդ եկեղեցւոյ սրբոյ Խաչին, 'ի ժամանակս Յովհաննու Պատրիարգին Կ. Պոլսոյ Կոլոս կոչեցելոյ, 'ի թուականին ՌՃՀԶ (1727)։»

ԺԶ.— «Եւ զկնի սորա է՝ գիւղն այն՝ որ կոչի Գասըքէօյ, ուր քնակին Օսմանցիք և Յունք և սակաւիկ Հայք։ Եւ 'ի մէջ թաղին փոքր եկեղեցի մի Հայոց, հնացեալ յոյժ և խարխուլ յանուն Սր. Աստուածնին։»

Այս եկեղեցւոյն սիւները կարելի է մինչեւ 1740 թուականը տանիլ, որովհետեւ գնա այսօր Գասըգիւղի Հայոց հին գերեզմանատունին

«ԱՐԵՒԵԼՔ»Ի ԹՈՐԹՈՆԸ (50)

ՔՔԲԼ ՔՔՈՔ

ԳԵՂԱՆԻ ԿՈՄՈՒՀԻՒ ՄԸ

ԱՐԿԱԾՆԵՐԸ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԳԱՅԼԵՐՆ ՈՒ ԳԱՌՆՈՒԿԸ

Ե.

ՀՐԱՀԵՇՏ՝ ՌՈՒԱՆԵՄՈՆԹԻ

Կոմսը կը նայէր միչտ։ Մնամէջ հետաքրքրութեամբ մը չէր որ հոս կեցած էր, Թաւուսին մէջտեղ։ Աչքերը չէր կրնար զատել Մարպրոսի կենդանի պատկերէն եղող այդ աղջիկէն, որ այնքան չատ կը նմանէր հօրը։

Նոյն իսկ պահ մը արտակարգ զգայախտութիւն մը ունեցաւ կոմսը։

Մազերը չտկած առնո նորատի աղջիկը ադամանդեայ մէջ սեղմուց քակուած մազի փունջերէն մէկը, այնպէս որ կոմսը ա՛լ ևս ժէրմէնի ճակատն ու աչքերը միայն կրնար տեսնել։ Մարմնոյն մնացեալ մասը անհետացաւ սեւ մազերու յորձանքին տակ, որոնք անկարգօրէն վար թափած էին։

Կոմսը խուլ բացագանչութիւն մը արձակեց։

Պատճառը սա էր որ կոմսին յիշողութեան առջեւ ցցուած էր պատկեր մը, զոր ժամանակը չէր կրցած անհետացնել մտքէն։ Այդ յիշատակը իր ուղղամիտ մարդու կեանքին մէջ միակ խղճի խայթը կը ձեւացնէր։

Աչքին առջեւ կը պատկերանար այն մարդը, որ օրին մէկը, իր ձիւնաթոյր ակռաներով ցեխին մէջէն առած էր զեղնոսկի մը...

Այդ մարդը, որ մուրացկան մըն էր, ասկալի նայուածքով, հետացած առնը ըսած էր կոմսին.

—Չեմ կրնար չնորհակալութիւն յայտնել ձեզի։

Կոմսը անգամ մըն ալ չէր տեսած այդ մարդը...

Հիմա մտացնորութեան վարկեանի մը մէջ աչքին առջեւ եկած էր այդ մարդը...

Ժէրմէն լմացած էր կոմսին բացատրութիւնը։ Ուստի պատուհանէն վար դանչութիւնը։ Ուստի պատուհանէն վար ձռնեցաւ, փորձեց տեսնել, յետոյ վարագոյրները վար իջեցուց, որոնք բոլորովին ծածկեցին ընդը։

Տեսարեւոյթը անհետացած էր։

Կոմսը, մտահոգ դէմք մը առած, Ռուանեմոնի դարձաւ։ Ամբողջ գիշերը, նոյ նաւանգներուն մէջ գրեթէ գաւառացած չէր որ պալտոն վարած չըլլար։ Ուր որ հրատիրէր իրր ուսուցիչ, կ'երթար. իր կեանքը իր անձին չէր ակնկատացած, այլ համայնքին գաստիարակութեանը նուիրած կը համարէր այն օրէն երբ Ներսէսեան վարժարանի սեմին առքը դուրս կը նետէր իրրեւ վիպակալ ու պատկառ չըլլանալուն երթալ ուսուցչական ընելու համար։ Ողբացեալ Գալուստ Անդրէասեանէն տարի մը առաջ ըմիտացաւարտ եղած էր, և անոր մահուանն վրայ տարի մը չանցած՝ անոր հետեւացաւ գերեզման, որ ատ՛ղ գէթ իր ծննդավայրին մէջ իր անած ու կրթուած վարժարանին քովիքը չէ, ինչպէս եղաւ հէք Անդրէասեանին, այլ հեռու գաւառի մէջ, ինչպէս եղած էր իր պաչտօնավարութիւնը ընդհանրապէս Մուշէն դուրս, թէպետ Մշոյ մէջ իր ունեցած պաչտօնավարութիւնը ամէնէն արդիւնաւորը եղած է, և իր ընկերակիցներէն ոչ մէկը այդ պատուոյն արժանացած է. ինքն էր որ վարիչ բաւական տարիներ Ներսէսեան կեդրոնական վարժարանի տեսչական փոխանորդութիւնը և անոր իրաւասութեան ներքեւ գտնուող կրթական չրջանակի տրօղութիւնը, պաչտօն՝ զոր մինչ Պալէն կամ ուրիչ գաւառներէ վրկուած ուսուցիչներ կը վարէին իրմէ առաջ։ Տիգրան վարժապետեան միակ Մչեցին էր որ իր իսկ ծննդավայրին մէջ այդ նամանելի կրթական գերքին կը հանձնէր, արդարացի գնահատմամբ իր արժանիքին։

Հետեւաբար ինքնին կը հասկցուի թէ ինչ գառն կոբուստ մըն է այս անձին մահը գաւառային կրթական ու գրական գաստակերգին համար, երբ մանաւանդ, ինչպէս հոս՝ մայրաքաղաքին մէջ չունինք պէտք եղած ձեռնհասութեամբ ուսուցիչ հասցնելու կարող վարժապետանոց մը, նոյնը առաւելապէս կը պակսի գաւառներ մէջ։ Եւ ես որ առիթ ունեցած եմ անանկու իր աչխերատութիւնն ու ուսուցչական պաչտօնավարութիւնը, խորին ցաւ մը կը զգամ իր այս վաղահաս մահուան համեմատ՝ զուգահեռաբար վշտով այն պարագին՝ զոր առաջ կը բերէ հէք Տիգրան Վարժապետեանի մահը և որ գիտեմ թէ միչտ զգալի սիրտ ըլլայ գաւառային կրթական ու գրական համեստ չրջանակին մէջ։

Հէք Գալուստ Անդրէասեանէն ետքը Տիգրան Վարժապետեանի վաղահաս մահը երկրորդ հարուածն է որ կրնայ խոցել կրթասէր ու գրասէր սրտերը, որոնք գիտեն թէ որչա՛փ գժուարաւ ատով կուգան գրչի վաստակաւորներն ու կրթական մչակները, քանի որ կարծես թէ ատենամանած են միչտ նեւթապէս անապահով ձեղի կեանք մը վարելու, պաչքարելով անգուլ անդադար իրենց անտեսական նեղ կացութեան դառնութիւններուն դէմ, ինչպէս եղած էր իր գրեթէ միչտ խեղճ Տիգրան Վարժապետեանի պարագան։ Իր յաճախակի տեղափոխութիւնները իրր ուսուցիչ, իր կրթական պաչտօնավարութեանց մէջ կրած յաւատխարութիւնները, հաղիւ տեղ մը տեղաւորուած՝ Հոգեւարքռնութեանց քամածներ ունելու սակրիներուն լրտեսմամբ ձգել մեկնելու սակրած ըլլալու բարոյական վիչտերն ու ֆիզիքական գժուարութիւնները սչ նուազ ազդած ըլլալու են իր բնականէն քաղաքագէտ առողջութիւնը խանգարելու և այսպէս տարաժամ մահը փութացնելու իր հասակին ամէնէն հասուն ու բերուն չրջանին մէջ։

Հետեւաբար ամպիւնիներու մէջ լռիկ ինջիկ աչխատիլ կրթական ու գրական ծառայութիւններով, և ընտանեաց ապրուստ հայթայթելով, մահերու ամէնէն գառն է արդարև և գժբախտաբար այսպէս եղած է նաեւ «Նարգիսի մահը», զոր կարելի չէ չողալ գառն կսկիծով և տխուր ու մելամաղձի խորհրդածութիւններով։

Մ. ՆԱՒՈՒՆԵԱՆ

ԲԱԺՇԿԱԿԱՆ

ՀԻՆ ՕՐԵՆ ԴԻՐԱՔՈՒԹԻՒՆ

Զափազանցութիւն մը ըրած չենք ըլլար երբ ըսենք թէ գիտութեան և ոչ մէկ ճիւղը այնքան արագ չէ յառաջդիմած, որքան վիրաբուժութիւնը։ Գրեթէ մեր օրերուն վիրաբուժութիւնը կարգ մը ախտերու, վէրքի պատրոյտներու և նգրակներու նչանակութիւն ունէր։ Փա՛ս փոխուած է այնքան չուտ կատարելագործ որ նորին առջեւ հին վիրաբուժութիւնը փախստի ժամանակ չգտնելով անոր հետ քովքովի կը կենայ։ Զարմանալի է որ մարդկութեան ամէնէն աւելի անհրաժեչտ այս արհեստը դարերով ծոյլ մնաց և հազիւ վերջին տասնեակներն չարժեցաւ։ Նրկրաբանութիւնը և հանքաբանութիւնը չատ ատենէ աչխարհի ներքին ու արտաքին մասերը ամրնուվրայ ըրին, ճարտարագիտութիւնը լեռները ծակից և բարձր կամուրջներու վրայէն չգնկատքեր անցուց, քիմիագիտութիւնը տարերքը իր ուզած վիճակին վերածեց, տիեզերագրութիւնը հետաւոր մոլորակները ու մոլորակները չմնաց, բայց վիրաբուժութիւնը փոչիներով ու վէրքի պատրոյտներով կը զբաղէր։ Շողին ասպարէզ կը կարդար լեռներուն ու ձորերուն, երկիւղածութիւնը աչխարհի մէկ ծայրէն միւս կ'ոտոտար, մինչդեռ վիրաբոյժին նչդրակը անկեան մը մնացած էր ողբալի վիճակի մէջ, վասն զի իր գործունէութեան ասպարէզը մարդկային մարմինն էր։ Կամ փորձ կատարելու չէր թոյլատրեր և եթէ թոյլատրէր ալ՝ ձեռնները անդարմանալի կ'ըլլային։ Նոյնատկ ունինք պարզել վիրաբուժութիւնը զանազանող երեք յատկան կէտեր։

1. Մարեցնել կամ թնդարմացնել.— Առաջները երբ մարդկային մարմնոյն վրայ գործողութիւն մը կատարել հարկ ըլլար, հիւանդը կը տագնէին, հինգ-տասը հոգի անոր վրայ կ'իյնային և գործողութիւնը այդ կերպով կը կատարէր։ Այդ վիճակին հանդէպ մարդիկ, ո՛րքան ալ ծանր հիւանդութեան մը ենթարկուած ըլլային, չէին հաւանիր վիրաբուժական գործողութեան մը. չատերը մահը նախամեծար կը համարէին այդ տառապանքէն. եթէ նոյն իսկ հաւանէին, վիրաբոյժը չէր կրնար հանդարտ մտքով և ուզածին պէս գործել և հետեւաբար յաջողդիմութիւնը անկարելի կ'ըլլար։ Նկարիչը իր վրձինը և քանդակագործը իր գրոցը ուզածին պէս կրնար գործածել, սակայն վիրաբոյժը դարերով Թեւերը ծալած կը սպասէր ու կը դիտէր։ «Բլորոֆորմ»ը և ընդարմացուցիչ ուրիչ դեղեր այդ գըժուարութիւնը անհետացուցին, որով հիմա հիւանդին քնացած վիճակին մէջ վիրաբուժական գործողութիւնները դիւրին ու հանդարտ կը կատարուին։ Միայն թէ ցաւալի կէտը այն է որ մեր երկրին մէջ դեռ կան մարդիկներ որոնք հին միջոցներուն կը դիմեն և «բլորոֆորմ»ին հակառակ կ'ուզեն որ ցաւով վիրաբուժութիւն մը կատարուի իրենց վրայ։ Ասոնք ամենեւին չեն գիտեր թէ ցաւը ինչքան վնասակար է մարդկային մարմնոյն համար։ Ցաւը ուղեղին մէջ ընդհանուր խանգարում մը կ'առաջացնէ, որ ամէն տեսակ վտանգաւոր հետեւանքներ կրնայ ունենալ։ Ցաւը ուղեղին մէջ ընդհանուր խանգարում մը կ'առաջացնէ, որ ամէն տեսակ վտանգաւոր հետեւանքներ կրնայ ունենալ։

2. Արեան հոսում.— Կարուած տեղերու ամէն մասերը երակներ պտուկելով, նախապէս հոսող արիւնը կա՛մ կարելի չէր ըլլար կասեցնել և կամ նոյն իսկ եթէ կարելի ալ ըլլար, հինգ-տասը ժամ ետքը նորէն խուժելով հիւանդը կը մեռցնէր։ Արիւնը կասեցնելու համար կարգ մը դեղեր ու փոչիներ կը գործածուէին, բայց օգուտ մը չէր ունենար և չատախ վտանգաւոր ալ կ'ըլլար։ Վերջ մօտ տարիներու մէջ իտացանք թէ ճակտին և կամ ուրիչ տեղի վրայ բացուած փոքր վէրքէ մը արիւնը հետզհետէ հոսելով և հոսումը կասեցնելու համար դրսեան դեղերէն թուներուրելով մահեր պատահած են։ Այդ անարկու դժուարութիւնը փարատելու համար ամէնէն մեծ ծառայութիւնը մատուցած է Օսթթ. Բէան, որ մօտ ժամանակներս մէջ Բարիզի մէջ մեռաւ։ Այդ նչանաւոր վիրաբոյժը փոքր ունելիներ հնարեց, որոնց միջոցով կը սեղմէր բացուած երակները և իր գործը կը չարունակէր։ Այս երկրորդ դժուարութիւնն ալ անհետանալով, վիրաբոյժը սիսա ապրիլիզ գործել։

3. Նեխում եւ բարախում.— Նոյն իսկ ամէնէն պարզ վէրքերը կը բորբոքէին, կ'ուռճային և օձիկ սխտ ու փտախտ առաջ էին գային, որով արիւնը կը թունաւորուէր և հիւանդը կը մեռնէր։ Այդ պատճառով վտանգաւոր էր վէրք բանալ, դիպուածով բացուածներ։ Հին վիրաբոյժները իրենց հարիւրցուցիչ բան մը կը նկատէին։ Դեռ հիմակ չեն պակսիր այն տեսակ անձեր ու վիրաբոյժներ որոնք երբ պատրոյտները վէրքէն դուրս քաչեն և առատ թարախամբ տեսնեն, գոհ կ'ըլլան թէ վէրքը լաւ կը բանի, և երբ բժիչկի մը ձեռքը վէրքը մաքրէ միայ, կ'սյտանեն ու կը գանգատին թէ վէրքը լաւ չի բանիր։ Նոր վիրաբուժութեան ամէնէն մեծ տարբերութիւնը այն է թէ վէրքերուն բորբոքման ու թարախամիչ բուն իսկ պատճառը գտնելով անոնց առաջքը առած է։ Այդ գիւտը աչխարհի ամէնէն մեծ ծառայութիւնը մատուցած է, որուն փառքը միայն Բասթէօռի կը պատկանի։ Բասթէօռ գտաւ ըէ լուծումը և գործարանատորական քաղաքութեան նկնամին և թարախումին համար դուրս չարաքերութիւն մը անխուսափելի է, այսինքն միայ կուրը կամ խաղողի կուրը երբ օրուակի մը մէջ դրուելով և եռացուելով օրուակին բերանը կնքուի, առանց նեխումի ու թարախումի կը մնայ։ Այդ կերպով երեսուն հատ միքրոպներ

ՔՔԲԼ ՔՔՈՔ

—Քանի որ հաճեցաք ձեր գաւառները կոչել մեզ, պիտի չարունակենք մեր կոչը. մի հայր չորսօրեայ ձեզ... իմ անունովս կը խօսիմ. Լօրան ալ իր կարգին պիտի խօսի ընդհուպ... սիրասուն և ամիածոյ զաւակներու պէս կը սիրենք ձեզ և միչտ սիրած ենք... Ձեր բարիքները վայելած ենք այն օրէն իվեր երբ ձեր քով ապիք մեզ, թշուառութենէ ազատելով։ Այսօր ալ ձեր բարիքներուն լրումը կը կատարէք, հողային այս գեղեցիկ կալուածը մեզի ձգելով, որուն համար այնքան հպարտութիւն կը զգաք և որուն փարած էք սրտանց... Այդքան բարիքներու արժանի չենք մնար... Ամէն ինչ ըրած ենք՝ մեր որդիական սէրը ապացուցանելու համար, բայց կրնէ առանց դիտմանու մեզդրելի բան մը ըրած ենք, ձեր նեղսդմտութեամբ մոռցէք զայն։ Հա՛յր, ծնրադիր ներում կը խնդրենք ձենէ։

Նախալի, այդ սրտագին խօսքերը լսելով, գլուխը անդին դարձուց, աչքերը սրբելու համար։

Կարգը Լօրանի եկաւ։ Միչէլ ետ քաչուած էր։ Լօրան եղբօրը տեղ նստաւ։ Եղբօրը պէս ինք ալ փղձկումով համբուրեց ծերունի կոմսին ձեռքը։

Կարծես թէ այդ կատակերգութիւնը երկար տաեւէ ի վեր պատրաստուած էր։

Նախալի և իր երկու զաւակները կոմսին մօտ նստած էին պարտէզի նստարանին վրայ։

Երկրն ալ յուզուած էին, բայց միևնոյն յուզումը չէին զգար։ Անտարակոյս վըճռական ժամուն կը սպասէին, չսիասդանց պլլալած։

Այդ օր գործը պիտի աւարտէր։

Ոչ մէկ խոչընդոտ կրնար արգելք ըլլալ այնուհետեւ։

Սրդէն ժամ մը ի վեր հոդ կը գրտնուէին, ականջնին սրած, նոյն իսկ կոմսին չխօսած ատեն, որովհետեւ կը կասկէին իր պատրաստած յաղթութեան վերջին պայքարները, իր ակարութեան գերադոյն ճիգերը։

Կոմսին խօսքերուն ականջ դրած էին։

Ռուանեմոնի իւրացանչիւր մասնիկին գովեստը կ'ընէր։

—Ռուանեմոնի անաչառ քաժանումը կատարելով կարելի է անոր հասոյթներէն ալ հաւասարապէս բաժնել։ Հետեւաբար, ձենէ մեկը, Միչէլ ու Լօրան, սիրելի զաւակներս — թոյլ տուէք որ այդ անունը տամ ձեզի, մանաւանդ այս պահուն — չպիտի նպաստաւորուի ի վնաս միւսին, չնորհիւ այն հոգածութեան զոր ցոյց պիտի տամ Ռուանեմոնի բաժանման ատեն։

Միչէլ ասքի եկաւ և դնաց կոմսին դողդոջուն ձեռքը համբուրեց։

Ս.

Ինչպես հայտնի է, Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներում գործում է մի հսկայական ընկերություն, որ կոչվում է «Ստանդարտ Օյլ Քամփընի» անունով։ Այդ ընկերությունը ամբողջ աշխարհում հանքային յուղի ամենամեծ վաճառականն է։ Նրա կապիտալը հասնում է 1,500,000,000 ռուբլու։ Ընկերությունը ունի 11,500,000 ռուբլու պահեստային կապիտալ, որ նշանակում է, թե նրա ընդհանուր կապիտալը հասնում է 13-14 միլիարդ ռուբլու։ Ընկերության ձեռքում է գտնվում հանքային յուղի արդյունաբերության 80%-ը։ Ընկերությունը ունի 21,000,000 ռուբլի կապիտալ, որ նշանակում է, թե նրա ընդհանուր կապիտալը հասնում է 1,500,000,000 ռուբլու։ Ընկերությունը ունի 2,890,528 հատ մարդատար և բեռնատար սայլեր, 443,454 հատ ձիեր։ Ընկերությունը ունի 1,320,000,000 ռուբլի կապիտալ, որ նշանակում է, թե ընկերությունը ունի 600,000,000 ռուբլի ընդհանուր կապիտալ։ Ընկերությունը ունի 1,287,000 ռուբլի կապիտալ, որ նշանակում է, թե ընկերությունը ունի 1,200,000,000 ռուբլի ընդհանուր կապիտալ։ Ընկերությունը ունի 1,200,000

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՑ ԵՎ ՀԱՐՑԱՍԻՐՈՒՀԻՆԵՐ

Մարտիրոս Ի. Տաճատրեանց.—

Ես գիտեմ, որ ոչ ոք ինձ չի հասկանայ, ոչ ոք չի ուզի հասկանալ ինձ, ոչ ոք չի ուզի ինձ մխիթարել, ոչ ոք չի ուզի ինձ ասել, որ ես մեղք չունեմ, որ ես անմեղ եմ, որ ես ոչ մի հանցանք չունեմ, որ ես ոչ մի մեղք չեմ գործել, որ ես ոչ մի հանցագործություն չեմ կատարել, որ ես ոչ մի հանցագործ չեմ, որ ես ոչ մի հանցագործ չեմ, որ ես ոչ մի հանցագործ չեմ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ» (ՀՀ)
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ

ՈՂՋ ՆՀԱՆԱԳ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՎԻՄԱԿ

ՀԱՅԱՍՏԱՆՅԱՑ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ

ՈՂՋ ՆՀԱՆԱԳՈՎ

ՀԵՌ ՂՎԻՆՈՎՁԵ ՎԱՅԶԱԿՆԱՊՈՒՄՈՒՆ

ՂՕՀԵՂ-ՂՈՒԿԱ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ» (ՀՀ) ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ

ՈՍՄ. ՀԱՑՈՑ. ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ

ՂԱՀԻՐԵ-ՂՐՈՒՆ ՀԱՅԿԱՆ

Ա. ՍԱՆՈՒՆ ՊՐՈՒՆԶՈՎԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ

Տրամադրվում 130 տիպով էրեզոց, պատրաստվում ինքնագործ արտադրության գրատար 36 տիպով տառաշար:

Ա. ՍԱՆՈՒՆ ՊՐՈՒՆԶՈՎԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ

ՂՐՈՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐԱՑՈՒՅՑ